

Sicilienne

Maria-Theresia v. Paradis

W 1924 roku wydawnictwo Schott opublikowało utwór „**Sicilienne**”, który przypisywany jest **Marii Teresie von Paradis** (1759–1824), osiemnastowiecznej wirtuozce klawesynu i kompozytorce. Istnieją kontrowersje dotyczące autentyczności tej kompozycji, ponieważ skrzypek Samuel Dushkin twierdził, że odkrył jej pierwotną wersję klawesynową, którą następnie przearanżował na skrzypce i fortepian. Brak jednak dowodów w postaci rękopisów, które mogłyby potwierdzić jej rzeczywiste istnienie w twórczości von Paradis. Mimo tych niejasności, „**Sicilienne**” zyskała ogromną popularność, stając się jednym z najczęściej wykonywanych utworów w repertuarze kameralnym.

Utwór jest często wykonywany na bis w programach koncertowych, stanowiąc przyjemne i kojące dopełnienie bardziej wymagających kompozycji. „**Sicilienne**” zyskała rozgłos po nagraniu przez Nathana Milsteina w latach 50. XX wieku, co znacznie przyczyniło się do jej rozpowszechnienia. Popularność tego utworu poskutkowała wieloma aranżacjami na różne instrumenty, co tylko podkreśla uniwersalność utworu oraz jego ponadczasową atrakcyjność muzyczną.

Transkrypcja „**Sicilienne**” na klarnet, będąca świadectwem jej adaptacyjnej wszechstronności, pozwala na pełniejsze wydobycie subtelności tej kompozycji, korzystając z bogatego wachlarza brzmieniowego tego instrumentu. Aranżacja na klarnet nie tylko oddaje elegancję i wdzięk oryginału, lecz także otwiera nowe możliwości techniczne i interpretacyjne, które wzbogacają utwór.

In 1924, the publishing house Schott released the piece **Sicilienne**, attributed to **Maria Theresa von Paradis** (1759–1824), an 18th-century harpsichord virtuoso and composer. There are controversies surrounding the authenticity of this composition, as the violinist Samuel Dushkin claimed to have discovered its original harpsichord version, which he then rearranged for violin and piano. However, there is a lack of manuscript evidence to confirm its actual existence in von Paradis's oeuvre. Despite these uncertainties, **Sicilienne** has gained immense popularity, becoming one of the most frequently performed works in the chamber music repertoire.

The piece is often performed as an encore in concert programs, serving as a pleasant and soothing complement to more demanding compositions. **Sicilienne** gained prominence after being recorded by Nathan Milstein in the 1950s, which significantly contributed to its dissemination. The popularity of the piece has led to numerous arrangements for various instruments, further highlighting its universal appeal and timeless musical charm.

The transcription of **Sicilienne** for clarinet, a testament to its adaptive versatility, allows for a fuller exploration of the composition's subtleties through the rich tonal palette of the instrument. The clarinet arrangement not only conveys the elegance and grace of the original but also opens up new technical and interpretive possibilities that enrich the piece.

Im Jahr 1924 veröffentlichte der Verlag Schott das Stück **Sicilienne**, das Maria Theresia von Paradis (1759–1824), einer Harpsichord-Virtuosin und Komponistin des 18. Jahrhunderts, zugeschrieben wird. Es gibt Kontroversen über die Authentizität dieser Komposition, da der Geiger Samuel Dushkin behauptete, er habe die ursprüngliche Version für Cembalo entdeckt, die er anschließend für Violine und Klavier umarrangierte. Es fehlen jedoch Handschriften, die ihre tatsächliche Existenz im Werk von Paradis bestätigen könnten. Trotz dieser Unklarheiten erlangte die **Sicilienne** große Popularität und wurde zu einem der am häufigsten aufgeführten Werke im Kammermusikrepertoire.

Das Stück wird häufig als Zugabe in Konzertprogrammen gespielt und bietet einen angenehmen und beruhigenden Abschluss zu anspruchsvolleren Kompositionen. Die **Sicilienne** erlangte nach einer Aufnahme von Nathan Milstein in den 1950er Jahren große Bekanntheit, was wesentlich zu ihrer Verbreitung beitrug. Die Beliebtheit dieses Stücks führte zu zahlreichen Bearbeitungen für verschiedene Instrumente, was seine universelle Anziehungskraft und zeitlose musikalische Schönheit unterstreicht.

Die Transkription der **Sicilienne** für Klarinette, ein Zeugnis ihrer anpassungsfähigen Vielseitigkeit, ermöglicht es, die Feinheiten dieser Komposition durch die reiche Klangpalette des Instruments noch besser zur Geltung zu bringen. Die Klarinettenbearbeitung vermittelt nicht nur die Eleganz und Anmut des Originals, sondern eröffnet auch neue technische und interpretatorische Möglichkeiten, die das Werk bereichern.

Projekt sfinansowano przez Unię Europejską NextGenerationEU oraz przyznano dzięki Narodowy Instytut Muzyki i Tańca

This project was funded by the European Union through the NextGenerationEU initiative and awarded by the National Institute of Music and Dance

Clarinet (Bb)

Sicilienne

Maria-Theresia v. Paradis

Andantino $\text{♩} = 40$

p *opt. con sordino* *tr*

5 *mf* *f* *p*

10 1. 2. *f* *p*

15 *mf*

19 *p* *f* *tr*

23 *tr* 1. 2. *p* *p*

27 *tr* *rit...* *tr*